

Allermindste ved at tillade Publicum at besørge sine Breve og Forsendelser ved Andre uden Bederlag. Jeg troer, at den Maade, hvorpaa Postbestyrelsen udøver sin Virksomhed her i Landet, i Almindelighed er saa sikker og tilfredsstillende, og at dets gode Grunde ere saa almindeligt erkjendte, at man slet ikke behøver at frygte nogen Tilbøielighed hos Publicum til at ville gjøre sig Fordeel paa Postregalets Befordring. Jeg mener derfor, at det forstjente en Overveelse, om man ikke skulde kunne lade den Straf falde bort, som § 19 foreskriver for dem, der besørge Breve uden Bederlag. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke rigtigt fatter, hvad det er, Landsstinget har meent i § 2, naar det der siger, at Postvæsenets Eneret falder bort, naar dette ikke lider noget Indtægtsstab ved, at Besørgelsen skeer udenfor Posten. Jeg veed ikke, hvorledes dette i det praktiske Liv skal forstaaes anderledes, end at, naar jeg vil med en Ven sende et Brev til Aarhus, saa kan jeg blive fri for Straffen, naar jeg forud gaar hen til Kjøbenhavns Postcontoir og siger: Der er et 4-Skillingsmærke, idag sender jeg et Brev med den og den Mand. Jeg indseer ikke, hvorledes Postvæsenet ellers kan holdes fri for Tab; men maaffee den ærede Minister kan give en Forklaring derom, hvis jeg ikke skulde være skarpsindig nok til at fatte Indholdet af denne Bestemmelse. Overhovedet ere Reglerne om Undtagelserne fra Postvæsenets Eneret til Postbefordring og derved tillige Reglerne for Eneretten noget anderledes udtrykte i dette Forslag end i Postloven af 1851; men jeg troer ikke engang, at dette Forslag er saa heldigt som Loven af 1851. Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Wegendahl) har tgaar saaende paavist, hvor urimelige Resultater der vil flyde af den Definition, som § 1 indeholder paa et Poststed, og hvorledes Anvendelsen af denne Regel, saaledes som den staaer i Loven, maa virke skadelig ind paa en Postbefordring, der ikke blot er nødvendig for Publicum, men som Postvæsenet ikke engang vil udføre. Den samme ærede Taler, til hvem jeg i dette Punkt skal henholde mig, har anstillet en Betragtning om den første Undtagelse

i § 2 fra Postvæsenets Eneret. Jeg maa tiltræde hans Mening, at denne Bestemmelse under Ektra a i § 2 ikke svarer til den Hensigt, hvori den antages at være nedskreven. Man siger, at paa den Dag, da der afgaaer Hillerød til Frederiksfund, maa man allerede noget Brev fra Hillerød til Frederiksfund uden med Posten. Men dersom nu Posten afgaaer om Morgenen, og Postindleveringen er sluttet Aftenen forud, saa er det jo i Grunden det Samme som at sige, at det er den foregaaende Dags Post, som man vil tvinge Folk ind under, men som de ikke ere istand til at benytte. Dersom man vil beholde en tilsvarende Bestemmelse som den, der er kommen ind under Ektra a, troer jeg, at man i Publicums Tarv bør indskrænke den derhen, at man kun er pligtig til at respectere Postvæsenets Eneret, forsaavidt man affender Noget før end Postens Afgang paa den Dag; men at man nuomstunder vil forbyde En om Eftermiddagen ved Leilighed at sende en Pengesending f. Ex. fra Hillerød til Frederiksfund, fordi der om Formiddagen er gaaet en Post; dette troer jeg slet ikke svarer til Tidens Forbringer eller kan forenes med Publicums fornøftige Krav. Det er derfor, at jeg siger, at disse Bestemmelser om Postvæsenets Eneret hverken ere tydelige eller efter min Mening humane og tidsvarende nok. Der er et andet Afsnit i Loven, som er meget vigtigt, nemlig det om Postvæsenets Erstatningspligt, og dette Afsnit troer jeg ikke, at det er lykkedes Landsstinget at redigere med fornøden Tydelighed. Der er i dette Afsnit nogle Afvigelser fra Redactionen i det tilsvarende Afsnit i Postloven af 1851. Ved dette Forslag vil man efter min Anskuelse kunne opkaste det Spørgsmaal, om Postvæsenet er forpligtet til at erstatte bortblevne Penge, naar de forsendes paa anden Maade end indleverede i Convolut; i den af Bestemmelserne bruges nemlig de Ord: indleverede i Convolut. Jeg veed ikke, om det er den ærede Minister bekjendt, men factisk er det, at der gives Postcontoirer, hvor man modtager Penge af Affenderen løse for at convolutere dem, og det er formodentlig den ærede Minister bekjendt, at mange af Postcontoirerne ere indrettede saaledes, at Af-